

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Menippi et Tantali

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Ταντάλη.

ΜΕΝΙΡΡΙ ΕΤ
Tantali.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

Tι λάλεις, ὦ Τάνταλι, ἢ
τί σε αὐτὸν ὁ δίδρυ, ἐπὶ
τῆ λίμνῃ ἐσῶς. Τάν.
ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα
ὑπὸ τοῦ Διὸς. Μέν. οὕτως
ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπὶ λυψῆς
πιεῖν, ἢ καὶ νῦν Δί' ἀρυσάμε-
ν ὄλοιν τῆ χειρὶ; Τάν. ἰδὲν
ὄφρα, ἢ ἐπιλυψάμι φόν-
τη γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπὶ δὲ πρὸς
σίοντα ὁδὸν ταῖς με, ἢν διποτε
ἢ ἀρυσίμαι, ἢ πρὸς γένησιν ὡ
σώματι, ὃ φθάνω βρέξας ἄ-
κροον τὸ χεῖλος, ὃ δὲ τὸ δακτύ-
λων δακρύων, οὐκ οἶδ' ὅπως
αὐθις ἀρλέπει ξηρὰν τὰν χεῖ-
ρά μου. Μέν. τὴν ἀσίον τι πάλ-
σχεος, ὦ Τάνταλι. ἀτὰρ ἀπέ-
μοι, τί γὰρ καὶ δέη τῷ πιεῖν;
ἢ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀπὸ ἐκεί-
νο μὲν ἐν Λυδίᾳ σου τέθα-
πται, ὅπως ἢ πᾶν ἦν καὶ διψῆν
ἰδιώτα. σὺ δὲ ἢ ψυχὴ, πῶς
ἄν ἐτι ἢ διψῶης, ἢ πίνοις;
sis animus, quinam posthac aut siuire queas, aut bibere:

Q Vide iulus, ὁ ἄ Tan-
tale, aut quid tuam
deploras fortunam
stagnō imminens? TANT.
Quoniā sui enecor, Menip-
pe. MEN Vsq̄ue ad id piger
es atq; iners. vii non vel pro-
nus incumbens bibere nōsis,
vel equa vola hauriēs. TAN
Nihil profecero si procum-
bā: refugit. n. aqua simul atq;
me propius admoueri senserit,
quod si quando hausero,
oriq; coner applicare, prius
efflui, quā summa rigem laz-
bia: atq; inter digitos effluēs
aqua, haud scio quomodo
rursus manum meam aridam
relinquit. MEN. Prodigio-
sum quiddam de te narras
Tantale: verūm dic mihi, ist-
huc ipsum quorsum opus est
bibere, quū corpore careas?
nam illud quod esurire pa-
terat, aut siuire, ^b in Lydia sepulium est: ceterūm tu quum
ddd 3 TANT.

Τῶν τῶν αὐτῶ ἡ ἰσολαοίς ὄντι,
 τὸ διψῆν μου πλὴν ψυχῆν, ὡς
 σῶμα ἕσασθαι. Μὲ ἀπὸ τούτο
 μὴ ἔτω πιστεύουσα ἰσά φησι
 τῷ διψακοῦ αἰσῶσα. τίδ'
 οὐρ σοὶ τὸ λαυρῆσαι; ἢ ἰσά-
 λιας, μὲ ἰσολαοί τοῦ ποσῶ
 ἀρθάνης; οὐχ ὄρω γὰρ ἀλ-
 λου μὲτὰ τῶν Ἀλλου, ἢ ἐσά-
 ναζον ἰντιθῶν ἄς ἔτρω τὸ
 πορ. Τάν. ὄρθως μὴ λέξας.
 πῶ τῶ δ' ἔν μίρ. ὅ τῆς ἰα-
 ταδίκης, τὸ ἰπιθυμῆν πῆρ,
 μηδὲρ ἀόμορ. Μὲ λυρῆς,
 ὃ Τάνταλ, καὶ ὡς ἀλιθῶς
 ποτοῦ δῆσα δλοκῆς, ἀρρα-
 ζον γὰ ἰκλιθῶρου, ἢ Δία, ὅτις
 ζῶντιον τοῖς ἰπὸ τῶν λυτ-
 τάνταρ ἰκλιθῶρ διδουμῆ-
 νοῖς πῆπονθας, οὐ τὸ ὕδαρ,
 ἀπὸ πλὴν διψῆν πισφοβιμῆ
 ὅ Τάν. ἰδὲ τὸν ἰκλιθῶρου,
 ὃ Μένιππ, ἀνάνομα πῆρ,
 ἠλοῖτό μοι μόνου. Μὲ θάρρδ,
 ὃ Τάνταλ, ὡς οὐτὲ οὐ, οὐτὲ
 ἀπὸ πῆρ τῶν νικρῶν.
 ἀδουα.

TANT. Atqui hoc ipsum
 supplicij genus est, ut ani-
 ma perinde quasi corpus sit,
 ita sitiatur. MENIP. A-
 ge, hoc ita habere creda-
 mus, quandoquidem as-
 firmas te siti puniri: at quid
 hinc acerbi tibi poterit ac-
 cidere? Num metuis ne
 potius inopia moriari? At
 equidem haud video alte-
 ros inferos, si quis hos re-
 linguat, neque locum alium
 in quem morte demigret
 quispiam. TANT. Respō-
 tu quidem dicis: verum hoc
 ipsum supplicij genus est,
 sitire, quum nihil sit opus,
 MENIP. Despis, Tanta-
 tale, et uti verum tibi factar,
 non alio potu videris
 egere, quum e veratro me-
 ro, nam diuersum quiddam
 pateris ijs quos canes va-
 biosi memorderint, ut qui
 non aquam quemadmodum
 illi, sed sium horreas.

TANT. Ne veratrum qui-
 dem recusarim bibere, Menippe, si liceat modò. MENIP.
 Bono es animo, Tantale, certum habens, nunquam for-
 te ut vel tu vel reliquorum manium quispiam bibat.

δι' αὐτῶν γὰρ. καὶ τοὶ ἕτεροι
 οὐ, ὡς πρὸς οὐ, ἐν καταδίκῃς
 διψῶσι, ἢ ὑδατὸς αὐτῶν ἔχ
 ἔσθ' ἢ μὴ οὐτὸς.

nec enim fieri potest: quans
 quam non omnibus quemad-
 modum tibi, pœna adiudi-
 cata est, ut sitiant aqua illos
 non expectante.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

α ΤΑΝΤΑΛΕ.] Poëta tradunt Tantalum Iouis ex Ple-
 re Nympha filium, ac Phrygiæ regem, amicum dijs fuisse, qui
 cùm eos frequenter hospitio susciperet, & quodam tempore de-
 essent epula filium suum Pelopem occidit, ac dijs coctum epu-
 landum apposuit, et eorum amicitiam experiretur. Sola au-
 tem Ceres, reliquis abstinentibus, humerum exedit. Viæ au-
 tem refliutus Pelops, pro humero comeso à dijs eburneum
 recepit: ut testantur Seneca in Thyeste, & Virgilius tertio Ge-
 orgicôn:

— humeròq; Pelops insignis eburno.

Tantalum verò propterea apud inferos fingunt damnatum, at-
 que afficere Eridano flumini sitiemem, quòd se quando ad-
 mouerit, se potaturus repemè aquam à labris contactam refu-
 gere. Tum capise inminere arborem pomis onustam, sed eam
 subito porrigenti manum aliò subducere sese, atque ita mise-
 rum præsentè copia, inopia discrucari. Bologninus ex 4. Meta-
 morph. Ouid.

Tantalus hic etiam sitiens potare vetatur,

Corpora quod Pelops dijs epulanda dedit.

Meminit etiam Virgilius 6. Aen. Ouidius scribit hoc illi tor-
 mentum inditum esse, quòd deorum secreta mortalibus reuelau-
 erit:

Quærit aquas in aquis, & poma fugaciâ captas

Tantalus: hoc illi garrula lingua dedit.

Idem lib. 3. Elegiarum:

Proditor in medio Tantalus amnesitit.

b In Lydia.] *Minoris Asia regio est, Craso rege & Pactolo aurifero flumine notissima, Phrygiæ ab exortu Solis vicina.*
 c Veratio.] *Elleboro potio tibi opus est, eoque sanè meraco. Qui autem parùm animo constans, & insanit, elleboro opus habere dicuntur, & elleboro sese purgare iubentur. Rhadamanthus in secundo. Perarum narrationum libro, ita pronunciat, ut Ajax traditum ab Hippocrate elleborum bibat, priusquam in heroum consorium recipiatur: alludens ad eius insaniam. Ibidem scribitur, non licuisse Chrysepo in beatorum insulam immigrare, nisi quatum iam sumpto elleboro. Nimirum illic alluditur, quod ter in vita bibisse memoratur, ut testatur etiam Petronius in carmine quodam. d Canes rabiosi.] *Canes rabie perciti, quæcumque momorderint, rabiescunt, aquam horrent, & tandem intereunt.**

IOANNIS SAMBVCI
 ANNOTATIONES.

Διγνυλὸς de Tantalò fabulæ Ouid.

Querit aquas in aquis, & poma fugacia captat
 Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.

ARGVMENTVM.

Tantalus ob factum fugientia flumina captat:
 Quo dijs vix alius gratior antea erat.
 Ausus consilium tandem est aperire Deorum,
 Cogitur idcirco nunc tolerare sitim.

QVId eiulas.] *ἐρώτωνος ἰαίνης. Quoniam siti. Cause redditio querula. Vique adeo.] ἐπιπείρα ἢ ἐπιπύουσι. Nihil profecero.] Narratio.*

Tantalus à labris sitiens fugientia captat
 Flumina —.

Hor. lib. 1. Satyra 1. Prodigiousum quiddam.] *ἰαυμύουσι.*
 Dic mihi isthuc.] *ἀνασπῶν δὸν Ἐδωῶντος. Ceterum tu cum*

cum sis.] *Sublata re eius quoque actio desinit.* Atqui hoc ipsum.] *ἀντίπαγωγῆ.* Age hoc ita habere.] *ὀμολογία ἐν ἀπειθείᾳ.* Num metuis.] *Ἐκρημνισatio.* At e quidem haud] *Inuestigatio cause sibi.* Verum hoc ipsum.] *ἀδείφροσυς.* Desipis, Tantale.] *Reprehensio.* Bono es animo.] *Conclusio.*

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
Μαυσώλης.

DIOGENIS ET
Mausoli.

Erasmo Roterodamo interprete.

DI O G E N E S.

Ω Κάρ, ἐπὶ τίνι μί-
γα φρονᾷς, ἢ πάν-
των ἡμῶν πε-
μᾶσαι ἀξιοῖς; Μαύ. καὶ
ἐπὶ τῆ βασιλείᾳ μὲν, ὃ Σι-
ροσιῦ, ὃς ἐβασίλευε Κα-
ρίας μὲν ἀποδουε, ἡρξά δὲ
καὶ Λυδῶν ἐνίωρ, καὶ νύσους
δὲ τινὰς Πηγαγόμω, καὶ
ἄχει Μιλήτου ἐπέβλε, τὰ
ποπὰ τῆς Ἰωνίας κατα-
σπριφόμω, καὶ καλὸς λῶ
καὶ μίρας, καὶ ἐν πολε-
μοῖς καρτερός. τὸ δὲ μίρι-
σθ, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ
μυῖμα

O He^a tu Car, quā-
re tandem insolens
es, tibi que places,
ac dignum te credis qui v-
nus nobis omnibus antepo-
nare? MAVS. Primum
regni nomine, ὃ tu^b Sino-
pensis: quippe qui Caria im-
perauerim vniuersæ, prate-
rea^c Lydia quoque genti-
bus aliquot: tum autē^d in-
sulas nonnullas subegerim:
^d Miletum vsque peruene-
rim, plerisque^e Ionie parti-
bus vastatis. Ad hæc for-
mosus eram ac procerus, ac
bellicis in rebus preualibus.

Postremò quod est omnium maximum, in Halicarnassæ
ddd s monu.